

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

16. Romanus Pontifex, &c. Abbatiam Affligemiensem Religiosorum Ordinis
S. Benedicti in Brabantia, unit in perpetuum novo Archiepiscopatu
Mechliniensi à secreto, anno 1561.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

Apostolatus apicem, quam alias quomodolibet, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, quocumque tempore fient, tanquam effectum non sortitas, nisi de presentibus, & eorum toto tenore, & data, specialis, specifica, & expressa mentio fiat, ac de consensu dictorum Decani, & Magistrorum minime includi, sed illis non obstantibus in suis vigore, robore, & efficacia persistere, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, ac de novo, & sub quacumque data per dictos Decanum, & Magistros eligenda concessas.

Sicque incommutabilis voluntatis, & intentionis nostrae esse, fuisse, & fore, easque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, aut in jus, vel controversiam quacumque ratione, vel causa, etiam rationabili vocari, causamque, vel causas, propter quam concessae sunt, coram loci Ordinario, etiam tanquam à Sede Apostolica delegato, minime verificari.

Hac propterea, seu ex eo quod interesse sibi putantes vocati non fuerint, per subreptionem obtentas praesumi, viribusque propterea carere: sicque per quoscumque Judices ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales in quavis causa & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiti debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Muranensi, Amerinensi, ac Feltrensi Episcopis per Apostolica Scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes litteras, & in eis contenta quaecumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Decani Magistrorum, & personarum, ac aliorum, quos eadem praesentes concernunt, & concernent, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisdem in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra litteras, & in eis contenta huiusmodi firmiter observari.

Ac pensionem praedictam Nicolao quoad vixerit, vel Procuratori praefato, juxta reservationis, constitutionis, & assignationis praedictarum continentiam, & tenorem integrè persolveri.

Non permittentes Decanum, Magistros, & Personas, ac alios praefatos super litteris, & in eis contentis huiusmodi quomodolibet indebitè molestari.

Et nihilominus quoslibet ex Decano, Magistris & Personis praedictis, quos huiusmodi Excommunicationis sententiam eis incurrisse constiterit, & quoties pro parte ejusdem Nicolai fuerint requisiti, tandiu Dominicis, & aliis festivis diebus in Ecclesiis, dum major inibi populi multitudo ad Divina convenerit, excommunicatos publicè nuntient, & faciant ab aliis nuntari, ac ab omnibus arctius evitari, donec Nicolao, vel Procuratori praefato de pensione huiusmodi tunc debita fuerit integrè satisfactum, ipsique excommunicati ab excommunicationis sententia huiusmodi absolutionis beneficium meruerint obtinere.

Contradictores auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, non obstantibus priori voluntate nostra praedicta, ac aliis praemissis, nec non Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in certis exceptis casibus, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, & aliis Cancellariae Apostolicae Regulis, etiam revocatoriiis, & revocatoriarum innovatoriis, ac in favorem Ordinationem, & alias in contrarium quomodolibet editis, & edendis.

Nec non Monasterii, & Ordinis praedictorum juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, illis, eorumque Abbatibus, Conventibus, Superioribus, Patribus, & Personis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, etiam per viam generalis legis, ac statuti perpetui, nec non initi, ac stipulati contractus, seu quasi, & aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam praemissorum, aut quorumcumque aliorum, seu motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, nec non consistorialiter, ac aliis quomodocumque, & qualitercumque, & quotiescumque concessis, ac concedendis, confirmandis, & etiam iteratis vicibus innovandis.

Quibus omnibus, etsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus contrariis quibuscumque.

Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de Prioratibus huiusmodi speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictae Sedis, vel Legatorum ejus litteras impetraverint, etiam per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum.

Quas quidem litteras & processus habitos per easdem, & inde sequuta quaecumque ad dictum Prioratum volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assequeutionem Prioratum, vel Beneficiorum aliorum praedictorum generari.

Seu si Decano, Magistris, & personis praefatis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, à dicta Sede indultum, quod ad praestationem, vel solutionem pensionis alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & Litteris Apostolicis specialibus vel generalibus, quorumcumque tenoribus existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, suppressionis, extinctionis, applicationis, appropriationis, reservationis, constitutionis, assignationis, decreti, voluntatis, statuti, inhibitionis, suspensionis, mandati & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, octavo Idus Decembris, Pontificatus nostri anno secundo.

Subscriptum Cardinalis Glorierius.

Abbatiam Affligemiensem Religiosorum Ordinis S. Benedicti in Brabantia unit in perpetuum novo Archiepiscopatu Mechliniensi à se erecto, anno 1561.

XI.
Ex Op.
Dipl. Mi-
rrei Tom.
II. p. 903.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, cui ex suscepti Officii debito, Ecclesiarum, & Monasteriorum omnium Cura imminet generalis, ipsarum Ecclesiarum, & præfertim Metropolitanarum, eisque præsentium Personarum, quas in partem sollicitudinis Altissimus evocavit, necessitatibus, ne illas debita sustentationis ope destitutas in temporalibus, & spiritualibus plura pati incommoda contingat, per opportuna subventionis præsidia providenter occurrat, & de Monasteriis ejusdem interdum, etiam antequam vacent, disponit, prout locorum & temporum qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Cum itaque, aliàs felicitis recordationis Paulus Papa Quartus, Prædecessor noster, considerans eam partem inferioris Germaniæ, quæ charissimo in Christo Filio nostro Philippo, Hispaniarum Regi Catholico, etiam tunc hæreditario jure subiecta erat, paucos habere Episcopos, nullumque Metropolitanum, qui eam regerent, uti illius amplitudo, ac longè, lateque distitorum castrorum & pagorum copia, animarumque multitudo, varium item idioma, & vitæ institutum, assiduæque hæreticorum, à quibus illa undique ferè cincta, atque obfesa erat, insidiæ expostulabant: His, & aliis gravibus causis eum impellentibus, volens periclitanti in partibus illis Fidei succurrere, pioque desiderio dicti Philippi Regis satisfacere, Mechliniam olim oppidum Cameracensis Diocesis à sua Diocesi & Provincia dividerit, & exemerit, illudque in Civitatem, ac Sancti Rumoldi illius Ecclesiam in Metropolitanam Ecclesiam pro uno Archiepiscopo, cum Mensa Archiepiscopali, & aliis Metropolitanæ Ecclesiæ insigniis erexit, & instituit.

Ac dictæ Mensæ pro ejus dote annum redditum quinque millium Ducatorum auri de Camera ex certis decimis, & bonis, ac fructibus, redditibus, & proventus Ecclesiasticis, per Nuntium suum postmodum ac eo illic mittendum specificandis, & repartendis, ex nunc, prout ex ea die, & è contra, postquam specificati, & repartiti forent, etiam perpetuò applicaverit, & appropriaverit, per quasdam sub plumbo, & deinde per alias in forma Brevis Litteras suas dotem ipsam à certis Monasteriis, & Præposituris dismembrari mandaverit, prout in singulis litteris prædictis plenius continetur.

Nos cupientes Mensæ prædictæ de congrua dote providere, piumque & laudabile institutum Prædecessoris hujusmodi prosequi, atque conservare, animadvertentesque, quòd per dismembrationes hujusmodi inveteratus cultus monasticus læderetur, per unionem verò alicujus ex ipsis Monasteriis eidem Mensæ, loco dismembrationum hujusmodi, si fieret, Archiepiscopus præfatus Monasterii sic uniti Curam sedulius gereret, & in illud devotionis, vel quietis causâ interdum secedere posset, Monasterium Sanctorum Petri & Pauli Afligemiense, Ordinis Sancti Benedicti, olim Cameracensis, nunc verò Mechliniensis Diocesis hujusmodi, cujus Abbas pro tempore existens, primus Prælati in Ducatu Brabantiae habetur.

Cum primum illud per cessum, vel decessum dilecti Filii moderni illius Abbatis, etiam apud Sedem Apostolicam, aut aliàs quovis modo, & ex cujuscumque persona vacare contigerit, vel etiam nunc, ut præfertur, vacet, & tanto tempore vacaverit, quòd ejus provisio juxta Lateranensis statuta Concilii, aut alias Canonicas Sanctiones ad Sedem eandem legitime devoluta existat, & illa ex quavis causâ ad Sedem eandem specialiter, & generaliter pertineat, ac super dicti Monasterii regimine & administratione inter aliquos lis, aut super illorum possessorio, vel quasi, molestia, cujus

statum præsentibus haberi volumus pro exprelo, pendeat indecisa,

Cum omnibus juribus, jurisdictionibus, & pertinentiis suis ex nunc, prout ex tunc, & è contra, Mensæ prædictæ, ita quòd ex tunc deinceps dilecti Filii Conventus dicti Monasterii, & singulares illius personæ Archiepiscopo Mechliniensi pro tempore existenti, sicuti Abbati, in omnibus, & per omnia subint, eique promittant, & præsentent obedientiam, prout olim ipsi Abbati præstare tenebantur, liceatque eidem Archiepiscopo per se vel alium, seu alios corporalem possessionem, seu quasi regiminis, administrationis, ac Bonorum ejusdem Monasterii propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere, illiusque fructus, redditus, & proventus in suos, ac Mensæ & Monasterii prædictorum usus, & utilitatem convertere.

Nec non omnia & singula Prioratus, Præposituras, Dignitates, Personatus Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum Cura, & sine Cura sæcularia, & quorumvis Ordinum regularia ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, institutionem, confirmationem, & quamvis aliam dispositionem pro tempore existentis Abbatis dicti Monasterii, communiter vel divisim, quomodolibet spectantia, illorum pro tempore occurrente vacatione, personis idoneis conferre, & de illis etiam providere, ac similes personas ad illa præsentare, & eligere, præsentatasque, & electas in illis instituire, & confirmare, ac aliàs de illis liberè disponere, Monasteriumque, & Conventum hujusmodi sub Præposito reformato in reformatione facta in Capitulo Generali Bursfeldensi nuncupato dicti Ordinis ab annis ferè quadraginta in ipso Monasterio recepta dirigere.

Ac his, quæ ad honestum vitæ usum, & ejusdem Monasterii elemosynas, ac Divini Cultus in eo, & Conventus ipsius conservationem, & sustentationem solitas, & consuetas, ac debitas pertinent, prospicere, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, de Fratrum nostrorum consilio, Apostolica Auctoritate tenore præsentium perpetuò unimus, anneximus, & incorporamus, Curam dicti Monasterii, ac hujusmodi Regimen, & administrationem eidem Archiepiscopo, in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo, bonaque, nec non fructus, redditus, & proventus Monasterii hujusmodi dictæ Mensæ pro illius dote constituendo, & assignando, non obstantibus Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, nec non felicitis recordationis Bonifacii Papæ Octavi, etiam Prædecessoris nostri, & aliis Apostolicis Constitutionibus, & Monasterii, & Ordinis prædictorum juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quòd propter unionem, annexionem, & incorporationem prædictas Divinus Cultus, & solitus Monachorum & Ministrorum numerus in dicto Monasterio nullatenus minuat, sed ejus & Conventus eorundem congruè supportentur onera consuetas.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ unionis, annexionis, incorporationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo, sexto Idus Martii, Pontificatus nostri, anno secundo.

Erat signatum, Cæsar Glorierius,
Et in plica, A. de Alexiis.
Sub plica verò, Fed. Cardinalis Cæsius.

Declaratio